

Theologia speculativa

lxiii

put vult. Ex his itaq; p̄memorat̄ de su-
cep̄tō clūmios a z illūstratōnū p̄ has sex po-
tētias p̄spicuū fūt sicut addebat q̄ ip̄as spe-
culis ratōnabiliter comparam̄.

Consideratio. xix.

p̄dictaꝝ potētiaꝝ suscep̄tōis purioris lumīo-
sitatē cū aduersiōe exēplo sex spec̄loꝝ et an-
gelorū cognitōem elucidat.

Ate. sex potētias p̄noīatas qn̄
to aliq̄ fuerit purior et luminosior
ta ex se q̄ ex adiūcta illumīatōne
tāto fit ad theologīā mysticā ap-
tior. Hāc aptitudinē i p̄dictis potētis
ad theologīā mysticā intelligim̄ v̄l forma-
liter in se suscep̄tūc. sic intelligentia capit
ea v̄l mīsterialit̄ et quodāmodo dispositi-
ue. sicut sensus ad eadē p̄disponit. qua p̄si-
deratō h̄ modo exposita/nos ip̄am ex p̄ce-
dente p̄ silitudinē in spec̄l materialib⁹
manifestam̄. Sint itaq; sex specula sibi⁹
vicem catenata et respiciētia se mutuo ordi-
nata ad lumen calore solis suspiciendū fm̄
ppinqu⁹ et remot⁹ nūc a supiori nūc ab
inferiori. Cōstat q̄ speculū qdib⁹ quanto
erit pur⁹ in se et luminos⁹ ab extrīseco/tan-
to erit apt⁹ ad opatōem suā et alioꝝ intan-
tu q̄ ex mutua actōe et reactōe fiat splendi-
di⁹ quodlibet ex illis nisi aliō obstiterit. I-
mo ex obinatōne varia poterit effectus ali-
q̄o v̄tputa imago v̄l color resultare. q̄ abs-
q̄ cursu tali nequaꝝ apparceret. Vigilan-
ter dicim⁹ nisi aliō obstiterit. qm̄ speculuz
quod esz soli ppinqu⁹ tanta radiatōe eius
dem solis pfundi possz a supiori q̄ ip̄e acti-
ones alioꝝ speculoꝝ ab infimis nō tā pro-
tūc illuminarent q̄ obūbraret. Idē dicim⁹
de intelligentia dñi a supiorib⁹ suā luce ca-
pit. q̄ tunc subobscuroꝝ aliquā redderet ex
conversiōe ei⁹ ad potētias collucētes inferi-
us. qm̄is i hoc diuersificent̄ spec̄la materi-
alia et spūalia. qm̄ spūalia duas facies ha-
bēt p̄s̄ertim ea q̄ nō vtunē organis corpali-
bus. Quoꝝ speculoꝝ spūaliū tanta p̄t esse
virtus tal' vigor et cōsolidatio / q̄ parit ex
equo sine detrimēto a supiori poterunt et i
feriori p̄t lumīa sua suscipe / et tenere susce-
pta. Hoc manifestū ē in angelis et alijs cō-
firmatis. q̄ sūl' equē cognoscit̄ tpalīa et eter-
na. quoꝝ tenuē silitudinē et imitatōne ge-
runt aliq̄ ex viatorib⁹ ex speciali grā / et ve-
hemēti habituatōne / vt inferius dñ duce-
mōstrabimus.

Consideratio. xx.
ostendit corruptōem illarū sex potentiaꝝ et
causam q̄ potuerūt reformari.

Specula materialia sicut multo-
ties deformant̄ et inficiunt̄ et cor-
rūpunt̄ in suis actōib⁹ debitis.
qñq̄ ab extrīseco / qñq̄ ab intrī/
seco / nō minus incidit deformitas et infe-
ctio in speculis spūaliib⁹ sex potentiaꝝ / q̄ruꝝ
tres sunt cognitiue. affectiue pari numero
¶ Expiētia etiā sine silitudine docet nos
q̄ sepe turpia fantasmata / et errores / et fede
repr̄sentatōes obiectales. Lōcupiscētie pre-
tereat et passiōes sordide tete / horride tā/
q̄sumi qdā caliginosi v̄l infecti et veneno-
si / aias nr̄as obnubilat / fedat atq; p̄macu-
lant. Presertim i p̄maria et nouella talium
app̄hēsōe velut in pueris. Deniq̄ general
et inelicitib⁹ sordidatio talis puenit ab ori-
ginali macula / que aiam nr̄am cū omnibus
potētis suis / ad hāc misabilē traduxit ag-
grauatōem / vt e celestib⁹ ad terrena / et ab in-
telligibilitate ad brutalitatē demersa plore-
tur. Hō (inqt. pp̄ha) cū in honore esset non
intellexit / p̄parat̄ est iūmētis insipietib⁹ / et
silis fact⁹ est illis. Et insignis poeta. Ter-
reniq̄ hebetat artus morib⁹ daq̄ mēbra.
Hihilomin⁹ ab istis emergere et sursu⁹ eni-
ti hoc virt⁹ h̄ labor est. vt cū ap̄lo nr̄a con-
uersatio sit i cel. cōrra exclamatōem satirici
dissentis. O curue i terris aie et celestīū ma-
nes. In h̄ p̄cipue p̄sat ipa cui⁹ naturā inq̄
rim⁹ theologīā mysticā / quā p̄ penitētiaꝝ et
credulitatē euangeliū adipisci et nō alie fas
habemus / sicut restat ostendendū.

Quarta pars p̄cī
cipalis agit de cōtemplatōne meditatōe et
cōgitatōe usq; ad. xxvi. cōsideratiōz. Ordī-
ne vo. xxi. p̄sideratio describit actōes potē-
tiaꝝ sub generali diuīsione.

v noticia clarior̄ theologie my-
stice possit haberi / pdest inq̄rere ¶
quidditatē etēplatōis. Si qui-
dem apprōpate loq̄ndo si te-
platio est in vi intelligētie cognitua . ita in
vi synderis affectiua reponit mystica the-
ologīa. put̄ infra dño illuminatē docere co-
nabimur ¶ Superst̄ igī recto ordīe vt post
q̄s describere studiūm⁹ vires cognosciuas
in hoīe. et distinguit̄ in genere tres virtutes
cognosciuas. scz imaginatiōez / rōem et in-
mm 4

Quarta pars de mystica

elligentiaz. Et tres affectivias pportionales q̄ sunt appetitus sensitivus. appetitus voluntiū seu volūtas. et appetitus qdā supī or q̄ synderisis noīari p̄t. co q̄ sequitur app̄hēsiōem. Hunc ad fīmōem de actib⁹ corū q̄ntū ad rem quetractat̄ elucidādū attinet veniam. Et q̄ notiores sunt actus intellectiv⁹ q̄ affectiv⁹ potētie. magis enī sub doctrina tradēdi sunt nō pīgeat primitus illos describere noīarim. Sūt autē tres termini generales q̄b⁹ maxime vlos fuisse video eos q̄ de p̄teplatiōe p̄ modū artis locuti sunt. cogitatio / meditatio / p̄teplatio. Ethi termini q̄q̄s aliqñ pmiscue sumātur ab aliq̄b⁹ sicut candērē p̄ ip̄os significare p̄tingit. nihilomin⁹ distinctas habēt significationis rōes / qnas p̄ facilez difficile / p̄ vni le vel inutile sentiūt aliq̄. Ut̄ cogitatōe sic esse descriptā reperio a venerabili Richardo in suo de cōteplatiōe. q̄ hanc materiam elucidauit v̄sq̄ ad fundamētū / magistruz suū hugonē insecur⁹. Logitatio est iprouidus aic obtut⁹ / circa sensibilia ad euagatōrem. p̄nus. Meditatio est puid⁹ anie obtut⁹ in veritatis cognitōe seu inq̄sitōe vel emēter occupat⁹. Cōtemplatio est p̄spicax / liber / id ē expeditus animi p̄tū / in res spiritales p̄spiciēdas. v̄sq̄ quaq̄ diffusus / et i dūia specula suspensus. Logitatio igit⁹ vagat⁹ et serpit sine labore et fructu. Meditatio nūt̄ et inēdit cū labore et fructu. Cōteplatio circumvolat⁹ et circūfertur sine labore et cū fructu. In cogitatiōe est euagatio. In meditatiōe inq̄silio. In p̄teplatiōe admiratio. Vlari⁹ deinde p̄teplatiōe ramificat⁹ in varias species et varie de q̄bus nō est statim dicēdū p̄ singula. Sz maximē rendū esse arbitror. vnde facilis tā in cogitatiōe q̄ in cōteplatiōe oriat⁹ et in meditatiōe difficultas. Hoc enī me p̄ ex p̄ssum legisse nō memini. q̄nis sit p̄sideratione dignissimū.

Lonsideratio.xxii.

ponitrōem vñ surgit cogitatōis facilitas.

Pc Ogitatio facilis est q̄r formaz̄ i mediate v̄l ex sensatōib⁹ actualibus / vel ex fantasmatib⁹ passim occurritib⁹. et v̄lera non nūt̄. Quēadmodū nāq̄ sensus nō os cū omni facilitate circūducim⁹ mō huc / mō illuc / obiectis sufficiēter p̄sentatis. Et si h̄ nulla est difficultas in occursu fantasmatū q̄liūcun-

q̄. nam euagan⁹ p̄sentant̄q̄ nobis etiā im̄tis. Confestim apparet ratio cur cogitatō que fīm talia formaet et hec inseq̄t nullā pat̄is difficultatē. Ulidem⁹ hoc in pueris. vñdem⁹ h̄ in hoīb⁹ ociosis q̄ in talib⁹ q̄unt oblectatōem. q̄r nullū afferūt in p̄siderādo labore. Sed de his v̄e enūciavit sermo p̄pheticus. Nonit dñs cogitatōes hoīm q̄nā vanesunt. vane sūt itaq̄ q̄r sunt fine ca rentes / somnioq̄s silēs. Non enī ad aliquē finē vñlē ordināt̄ / mo freq̄nter cū hō i ta libus se oblectauerit tristis manet.

Lōsideratio.xxi.

meditatōis difficultatē et labore exponit. et emplū tā phīcis q̄ poeticis de orpheo vir gilio et hercule.

Editatio difficultatē sortit̄ ex eo q̄ v̄lra sensatōes actuales vel fantasmatā passim occurrentia ipa nūt̄ v̄lra p̄tingere v̄l in ali quo fixa stare. Experit̄ i se crebro q̄libz stu diosus difficultatē q̄ est insistēdo ad aliqd̄ atētē p̄siderādū cogitatōem sine diuerticulis ad alia. Et hoc dū fit / cogitatio iā trāsit in meditatiōem. nō vt cogitatio desinat esse. h̄ vt desinat esse cogitatio. Quis itaq̄ n̄sciat fortissimos cē mor⁹ actuales sensuū. nunc hos nūc illos / esse similit̄ p̄tinū fluitū fantasmatū null⁹ ignorat. ppter ea sensualem motū vñire / aut fluitatā fantasmatā cohibere v̄l sistere v̄l suppredi ad aliquam certā cogitatōem suā sub determinatis limitib⁹ claudere operosum est valde n̄ habituatis et insolitis. neq̄ fieri p̄ absēs illo qui claudit certis limitib⁹ mare / et ponit terminū fluitib⁹ eius. Altero difficultas hec auget̄ et fit labor insuspicib⁹ dñz anīmus denudare nūt̄ cogitatōem ab inuolutōne accidentiū. hoc est circūstantijs loci et t̄pis. et aliorū q̄ p̄sentat sensus / vt absolute et nude quidditates rey appareat / quā si nō cōnolute t̄pī et loco. Dat exemplū dñm⁹ Aug⁹ de p̄sideratōe veritatis et bonitatis quas dū i sua puritate meditari satagim⁹ cōfestim occurrit hec vel illa bonitas. Et hec vel illa veritas in particulari. et fit cogitatio nīra cū t̄pe et loco. vt dicit notanter phus. i. metaphysice. Pertinere ad h̄ A estimo poeticas illas fictiones et imaginatōes / vnam de orpheo cytharizāte et eu ridice quā ad inferos dilapsam euehereni tur ad superos. et alterā apud Virgilium

de Enea transeunte ad capos elizeos, et ibi
dem intelligentem que futura erant post ena-
tatō nemmaris et obdormitionem cerberū.
Non enī tales viri quos p theologis ha-
buit antiquas ociose fabulant̄. O:phe⁹ est
vir sapientie deditus qui p auratē v̄l'ebur-
ne cithare modulos hoc est per debitā et
armonicā morū cōpositionem sistere facit
flamina defluentia desideriorū cōponit q̄
q̄ et māsiescere facit ferinos et brutales af-
fectus. Deniq̄ cōpellit silvas rigidas pra-
narū inclinationū tā innatarū q̄ acquisi-
tarū ad suū voluntatis arbitriū sequi. hic
orpheus euridicem habz sponsaz illam d̄
qua gloriabat sapiēs /quesisse sibi sponsaz
sapientiā assūtere. v̄l' accōmodatiū euri-
dicem accipiamus vim intellectualē datā
homini ad considerationē supnorū. Hec vis-
dum p prata florentia placibiliū obiectoz
vagatur. mordet a serpētē voluptatis latē-
tis sub herba formositatis. sicut dīc Arist.
q̄ voluptas surata est intellectū spissē sapi-
entie. Hoc vulnus inflictū trahit euridice
ad inferos. quia hec sola iā infima cogitat.
in his solis cōversatur /nō potēs dicere cū
aplo. Nostra queratio in cel' est. Ulnera
ta igit̄ deductaq̄ euridice. i. vi intellectua-
li ad inferos /p mediū serpētis. sicut ad lit-
teram temptatio serpētis p̄mos illos parē
tes sapiētissimos demerit in baratriū oīs
illius miserie qualē apud inferos sub me-
taphora zgruis exēplis poete figurarunt.
Orphens vir sapiens deplorat amissaz cō-
fugem. quā ad signas auras conārursus
educere. quo canēte et lugente silent furicē
females passionū carnaliū. cerberi latrat̄
nō auditur. quia res cū t̄pis lapsu nō cōci-
piunt. Animus p̄terea qui p̄ssus ante erat
lapide molari terrene curiositatis /sicut sizi-
pus /vel qui agitabat rota volubili mūda-
ne occupatōis sicut hyxion. vel qui lacera-
bat a vulturibz mordacis voluptat̄ /sicut
ticinus. vel q̄ esuriebat inter aquas et poma
sicut ayarus tantal⁹ /nūc intrepide in req̄-
em sui convertitur cū illo qui dicebat. Lō
uertere anima mea in req̄em tuā. quia do-
minus bñfecit tibi. Inter hec lamenta et ef-
ficacia carmīa iubet euridices orpheo red-
di /ea tñ legene rursus querat itūrū. S̄z
beu noctis p̄peterinos orphe⁹ euridice
suam vidit. pdidit. occidit. Clos hec fa-
bula respicit q̄cunq; in superz diē mētē du-
cere queritis. nā qui tartareū in specus v̄l'
ad superz. cōtra apud Ugo-

ctus /lumina flexerit /q̄cqd p̄cipuū trahit
pdit dū vidit inferos. Hec Boetius. Ad
hanc sententiā facile traduci possunt ficti-
ones alie de enea virgiliano /et hercule et p̄-
seo descendētibz ad inferos et iez̄ emergēti
bus. Sed hec interim sufficiat p̄ spoliato
ne egyptiorū /et xpianoꝝ ditatōe

Consideratio. xxiui.

quomodo crescit et causaf p̄tēplatio ostendit p̄ pl'es sūlitudines exēplares. et vbi p̄
prie reponit.

Ontēplatio facilitatē habz tum **B**
et habitibz p̄ meditatiōem acq̄
sitis. Tū ppter abstractiōem et se-
patiōem intelligentia sensibili
bus. Tum sepius ppter diuinę gratię collu-
stratōem in diuinā spectacula subleuant̄
Meditatio nimirū si debite fiat transit in
cōtemplatōem /sicut cogitatio i meditatiō
nem. Facta enim sedula inq̄sitorē veritatis
denudatis insup p̄ ychemēs studiū rerum
q̄d ditatibz ab accidentalibz circūstantiis
generat habit̄ ex frequentatōe. depurat lu-
men intelligentie. fitq; lucidi⁹ q̄nto est tene-
broositati sensualis cogitatōis imp̄merti⁹.
¶ Pro cuius manuductōne palpabili ima-
ginemur conformiter ad diuinū Aug. in
suo de trinitate q̄ sit aliq̄ supra montē ex
celsum valde Ad cuius cācumen neq; ven-
ti neq; nubes attīngant. sic de olimpo nar-
rat Aristo. Subtus vero quāto sit descen-
sus p̄cluuior ad infima /tanto est illic tene-
broositatis inq̄sitorē p̄ cōmitionē / et q̄ndā in
corporatōem radioz solarī cum ceteris im-
p̄issionibz. vt sunt venti. pluuiie. nubes. ḡn-
di nes. fulgura. et similia ¶ Constat h̄ exē-
plo q̄ hō limpidi⁹ liberi⁹ et expediti⁹ cir-
cūfert oculos suos ad serenū lumen solis et
celi /dū sublimi⁹ euēct̄ est. et in q̄dā regio
ne pura et trāquilla collocat̄ ¶ Lui⁹ oppo-
sitū euēnit dū in inferiora dilabit. Ad hoc
exēplū respicit illud ps. Quis ascēdet i mō-
tem dñi /aut q̄s stabit in loco sc̄tō ei⁹. Du-
ctio quoq; illa discipulorū in montē excel-
sum valde /dū transfiguratus est ih̄s aī il-
los / apta est satis figura /sicut et ascēsul mo-
ysi in montē synai /dū e medio vocatus est
¶ Cōuertam⁹ nunc ex hac re sensibili consi-
deratōem nostrā ad tres vires anūme p̄seri-
ptas /q̄ sunt. intelligētia /rō. sensualitas seu
imaginatio. Et compēt⁹ sensualitatē inſi-
mo mōtis. rationē medio. sup̄mo intelligē
mm **S**

Quinta pars de mystica

nam innueniem⁹ qđ si ansa stare possit in arce intelligentie sine delapsu ī inferiora ipsa poterit libero intuitu circūquaq; semet diffundere. nūc ante / nūc retro / nūc dexterosū / nūc sinistrosū. Et hīc est ocul⁹ pteplatois qđ in Aldā ante lapsū viuacissim⁹ purissim⁹ et expeditissim⁹ fuerat. Hūc ve nobis. Tot⁹ fere extinc⁹ ē / sicut ocul⁹ rōnis obte nebrat⁹ / et ocul⁹ sensualitatis fere corrup⁹. Attēdam⁹ rursus ī hac silitudine / quem admodū hō stans ī supercilio mōtis talis videt libere cū volet / nō soluz ea qđ iuxta se sunt. Sz etiā ea qđ subtus se agunt. Et multo liberi⁹ multoq; clari⁹ qđ habitates inferi⁹. Imo puz ab impuro / claz a tenebroso secer net. qđ apud inferiores v̄l nunc⁹ v̄l raro fit. Nō aliter aīa que ī arcē intelligētie pue hi meruerit et illīc fixa steterit / spectabit veluti desursum ea oīa qđ in rōe et sensualitate agunt. Judicabit insup ī luce sua / et p̄ lucē suā de oīb / qm̄ regulis abstractis. et cēnis innitit fm̄ q̄s habet regulari cetera omnia. Exempla ad h̄ sumi possent ī omni arte habēre reglas suas. fm̄ q̄s iudicant periti ī arte hac v̄l illa de singularib⁹ spectanti bus ad arte suā. qđ vtq; neq; imperit. Ille p̄terea qđ p̄ncipior̄ noticiā clarā et p̄se crām haberet / videret in eis / et p̄ ea p̄clusio nes ab eis deducibiles / clari⁹ qđ ip̄e p̄clusio nes in se videāt ab eis qđ nō p̄ p̄ncipia / col clusiōes earūdem accepérūt. Et his p̄t factū habem⁹ quo pacto pteplatois oculī facilēst et expedit⁹ dū habet / qđ qđ acq̄ sitio sit difficillima. Pat̄z insup ī qđ vi aīe reponit. qđ in vi superiori cognitūa aīe qđ in telligētie noīat̄. Iste enī ocul⁹ nō solū in telligibilia et abstracta / sz etiā ea que ī ratōe et sensu sūt asp̄icit. Quis alio mō qđ ratio et aliter qđ sensus v̄l imaginatio. Exist̄ sic intelligere eos qđ dicūt duas eē species pteplatois et imaginatiois. duas in rōe et duas in luce intelligētie. Hoc qđ p̄pedic̄it nō qn oīs pteplatio fiat ī luce et p̄ lucē intelligētie. Sz qđ p̄ obiectoꝝ varietate hmōi species pteplatois variari noscunt hec ponunt.

Consideratio. xxv.

ponit qđ sit p̄prie pteplari / et quō circa eā erratur.

L a

Abstractio qualē pteplatio req̄ rit / p̄pleri neq̄ p̄ imaginatioñem neq̄ p̄ solā rōem qđ virtus ē supi or. Itaq; sicut ratio virt⁹ est su

pior et abstractior qđ sensualitas v̄l imagi natio. qm̄ p̄t abstrahere qđd itates rez a cō fusione accidētiū / et formare p̄cept⁹ specifi cos et generales absolutos. qđ nō p̄ imagi natio. Sic vis illa que ponit superior ad rationē et noīat̄ intelligētie adhuc abstractiv or est qđ ratio / que ī actib⁹ rōis abstractis a fantasmatiꝝ trāsit ad cognitōem eternorū et incorporeorū / que nulla habet fantasmatū illusionē. et h̄ dū irradiatōem suscipit ab inferiori. quia dūz superiori et diuina luce suffundit nō oportet. Ex hoc p̄spicuū est qđ pteplatio incep̄t querit p̄ solā imago nationē. et imperfecte p̄ solā ratōem. Q̄uis v̄ta qđ virtus adiunat / si limitib⁹ suis p̄tentā ē. Quos si qđs voluerit supp̄gredi / reddit hōmo vel fantastic⁹ v̄l insan⁹ ī imaginatioñe. v̄l erronee iudicās ī ratōe. sicut apud nō nullos v̄sus est. qui dū inseq̄ credunt eleu tissimos viros et abstractissimos ī suis mo dis cognoscēdi / negligunt aut̄ tenere mo dū eorūdem ī abstracte v̄iuedo et v̄tilia stu dendo et auertēdo se ad se et sup̄ se / nihil aliud referunt nisi fantasias et errores / quantū libet ip̄i eleuatorū doctorum verba tenere videant̄. Fit enim apud talē quemlibet il lud virgilianū de insana vate. dat (inq̄) si ne mente sonum. Et hoc est qđ reddit mul totos ex eis qui dicunt̄ formalizantes in fabulam et risum / imo ī insaniā. quia p̄ solam imaginationē et rationē querunt illud. quod per intelligētie depuratiōem erat in ueniendū. Quō autē intelligentie depura tio et qualiter fiat posterius quantum domi nus cōcesserit aperitur.

Quinta pars prin

tipalis agit de tribus oculis aīe et tribi af fectionib⁹ correspōdentib⁹ in. xxvi. et xxvii consideratiōne. Ordine vero. xxvi. conside ratio ponens tres cognoscēdi modos fm̄ tria genera hominū ad hos dispositos.

Res cognoscendi modi sunt q̄ rum v̄nus animalis dicit v̄tes maxime oculo carnis. Alt⁹ rati onalis v̄tens plus oculo ratois Tercius spiritualis v̄tens oculo contem platois / sicut distincerūt diuini hominē tres oculos et tres v̄nedi modos. De his Augustin⁹ in libro de vera religiōe. Ben ad fratres de monte dei carthusiē. Et hugo in suo de sacramentis. et sup̄ ecclesiastē. Uidem⁹ itaq; quosdā ex hominib⁹ v̄nter